

РЕШЕНИЕ

№ 7610

гр., 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110161827 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

25.04.2024 г., гр.....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на
единадесети април две хиляди двадесет и четвърта година, в следния
състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров
гр.д. №61827 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид
следното:

Правната квалификация е по чл.124, ал.1, вр. чл.439 от ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена на 10.11.2023г. от Д. Н. Д., чрез адв.И. Н. от

САК, срещу „...“, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление гр....., бул. „.....“ №.....,, представлявано от- изп. директор, за признаване за установено недължимостта на суми, като следва: сума от 1 593,22 лв.- главница, сума от 108,66 лв.- мораторна лихва и сума от общо 334,04 лв.- разноси, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №12641/2016г. на СРС, 90 състав, като е образувано изп.д. №1156/2017г. на, рег. №.... в КЧСИ, район на действие: СГС, във връзка с издаден на 04.01.2017г. изпълнителен лист по горното дело. Изложени са твърдения за изтекла погасителна давност в полза на ищеца в настоящото съдебно производство и настъпила перемпция по образуваното изп. дело, въз основа на издадения изпълнителен лист. Претендират се сторените разноси за заплатена държ. такса от 50 лв. и адв. хонорар по реда на чл.38 от ЗА.

С отговор на искова молба, подаден в срок от ответното дружество, чрез надлежно упълномощен проц. представител с правата по чл.34, ал.3 от ГПК, с изкл. на отказ от иск, не се оспорва основателността на предявената искова претенция по изложени съображения за недължимост на сумите за главница и мораторна лихва по заповедта за изпълнение, поради изтекла погасителната давност в полза на длъжника. Оспорва се дължимостта на разноси за настоящото съд. производство.

Служебно е изискан препис на горепосоченото изп. д., /стр.47 и сл./, което е образувано на 13.04.2017г. по искане на ответния вискател, като последното изп. действие, с което е прекъснато теченето на погасителната давност, съгласно постановките на ТР №2/2015 г. на ВКС по т. д. №2/2013 г., ОСГТК на ВКС, е налагането на 07.07.2017г. на възбрана върху апартамент №3 в ж.к. На 14.01.2019г. вискателят подава молба с общо посочено извършване на изп. действия, като за 10.10.2019г. е насрочен опис, който не е проведен при надлежно връчена призовка на длъжника по изпълнението при отказ. На 02.03.2021г. вискателят подава молба до съд. изпълнител за извършване на изп. действия, като за 01.03.2023г. е насрочен опис, който не е проведен при ненадлежно връчена призовка на длъжника по изпълнението. На 16.02.2023г. вискателят подава молба до съд. изпълнител за извършване на изп. действия. На 06.10.2023г. съд. изпълнител отказва прекратяване на изп. производство, като е представено от длъжника решение, което не касае съотв. вземания, за които е издадено изп. основание.

Приложено е служебно изисканото ч.гр.д. №12641/2016г. на СРС, 90 състав, по което е издаден процесният изп. лист по влязла в законна сила на 08.06.2016г. заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от 02.04.2016г., връчена по реда на чл.47 от ГПК.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за основателен, поради следните съображения:

На основание чл.439 от ГПК, длъжникът в изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълнението, като поиска установяване несъществуването на задължението, основавайки се на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Предметът на предявен отрицателен установителен иск за дължимостта на суми, за които е издаден изпълнителен лист, са сумите по съотв. изп. лист, независимо от акцесорния или самостоятелния им характер. Защитата на длъжника по този ред може да се основава само на конкретни факти, които са настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Правен интерес за длъжника по изпълнението да оспори по исков ред изпълнението е наличието на висящ изпълнителен процес срещу него за събиране на вземане по изпълнителния лист. Чрез искът по чл.439 от ГПК длъжникът оспорва наличието на изпълняемо вземане и съответно материално- правната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Надлежен ответник по иска е кредиторът по изпълнителния лист, респ. лицето, което е встъпило в правата му.

Прекъсването на давността представлява юридически факт, с чието настъпване започва

да тече нова давност. Основанията за прекъсване на давността са изчерпателно изборени в императивната разпоредбата на чл.116 от ЗЗД. Съгласно чл.116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение. Такива действия представляват пряко насочените към събиране на вземането действия, искането за които е адресирано до съдебния изпълнител с цел удовлетворяване на съдебно признатото право на вискателя. Давността се прекъсва с подаването на молба от кредитора до съдебния изпълнител за събиране на вземането по принудителен ред. При вече образувано изпълнително производство теченето на давността се прекъсва с предприемането на действия на същинско принудително изпълнение, като същите са посочени в ТР №2/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.10. В изпълнителния процес давността се прекъсва многократно- с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва само с предприемането на действие за принудително изпълнение. Нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

В настоящия случай следва да се приеме, че е изтекла приложимата 3- годишна погасителна давност за процесното вземане за главница за ВиК услуги, имащо периодичен характер, в рамките на образуваното изпълнително производство, като не са извършвани надлежно годни изп. действия на принудително изпълнение. Прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. „перемпция“ настъпва по силата на закона, като съдебният изпълнител прогласява в постановление вече настъпилото прекратяване по реда на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Единствено извършените изп. действия по делото ползват вискателя и водят до прекъсване теченето на погасителната давност.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. Ищецът иска заплащане на следните суми: сума от 50 лв.-държавна такса в производството и се претендира адв. възнаграждение по чл.38, ал.1, т.2 от ЗА. При оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие, насрещната страна по делото се осъжда да заплати възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ, ако е налице някое от основанията по чл.78 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА възнаграждението се определя от съда. Преценката дали да окаже безплатната правна помощ при съществуващ риск да не получи възнаграждение, следва да е само на адвоката. Съдът определя възнаграждението в размер не по- нисък от предвидения в чл.7, ал.2, т.1 от действащата към момента редакция Наредбата за №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 500 лв. в процесния случай.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника „..... ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ж.к., ул. „.....“ №..... представляван от- изп. директор, че ищецът Д. Н. Д., ЕГН:*****“, не дължи на ответника, следните суми: сума от 1 593,22 лв.- главница за потребени ВиК услуги, за периода: 01.02.2010г.- 03.12.2015г., сума от 108,66 лв.- мораторна лихва, за периода: 04.03.2010г.- 03.12.2015г. и сума от общо 334,04 лв.- разноси, за които суми е издаден на 04.01.2017г. Изпълнителен лист по ч.гр.д. №12641/2016г. по описа на СРС, 90 състав, поради погасяването им по давност.

ОСЪЖДА „.... ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ж.к., ул. „.....
.....“ №..... представляван от- изп. директор, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на Д. Н. Д., ЕГН:*****, сума в размер на 50 /петдесет/ лв., представляваща сторени съдебни разноси.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл.38, ал.2 от ЗА, възнаграждение за процесуално представителство на ищеца по делото в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА „.... ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ж.к., ул. „.....
.....“ №..... представляван от- изп. директор, на основание чл.38, ал.2 от ЗА, да заплати на адв.И. А. Н. от САК, сума в размер на 500 /петстотин/ лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____